

Megerősített partnerség az Európai Unió és Latin-Amerika között

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Unió és Latin-Amerika közötti megerősített partnerségről (2005/2241(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ez idáig három alkalommal – Rio de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.) és Guadalajarában (2004. május 28–29.) – megtartott latin-amerikai, karib-térségbeli és európai uniós állam- és kormányfők csúcstalálkozóin elfogadott nyilatkozatokra,
 - tekintettel a 2005. május 27-én a Riói Csoport és az Európai Unió között Luxemburgban megtartott, XII. miniszteri ülésen elfogadott luxemburgi nyilatkozatra,
 - tekintettel a Bizottság Megerősített partnerség az Európai Unió és Latin-Amerika között című, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett stratégiai közleményére, amely a 2006. május 12–13-án Bécsben megrendezésre kerülő IV. EU–Latin-Amerika/Karib-térség csúcstalálkozót megelőzően került ismertetésre (COM(2005)0636),
 - tekintettel a 2005. június 14–16-án, Limában megtartott XVII. Európai Unió–Latin-Amerika Interparlamentáris Konferencia záróokmányára,
 - tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatok fejlesztése érdekében létrehozott globális partnerségről és közös stratégiáról szóló, 2001. november 15-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0047/2006),
- A. mivel a korábban említett három csúcstalálkozón az Európai Unió, Latin-Amerika és a Karib-térség állam- és kormányfői végső stratégiai célkitűzésként az EU és Latin-Amerika/Karib-térség közötti biregionális stratégiai partnerség létrehozását határozták el,
- B. mivel a jelenlegi kapcsolatok továbbra sem érik el egy valódi stratégiai partnerségtől várt szintet sem politikai, biztonsági, kereskedelmi, társadalmi, sem pedig költségvetési vonatkozásban,
- C. mivel Latin-Amerika az EU-val közös emberi jogokkal, demokráciával és multilateralizmussal kapcsolatos nézeteket vall és kiemelt partnere az Uniónak, amely globális szereplővé próbál válni, és Latin-Amerikában a legfőbb külföldi befektető, a régiónak jutatott finanszírozások első számú forrása és számos ország – kiváltképp a Mercosurhoz tartozók – elsődleges kereskedelmi partnere lett,

¹ HL C 140. E, 2002.6.13., 569. o.

- D. mivel az EU a legnagyobb fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási adományozó Latin-Amerikában,
- E. mivel a CEPAL (az ENSZ latin-amerikai gazdasági bizottsága) adatai szerint a latin-amerikai országok gazdasága három egymást követő évben növekedést ért el, és a bruttó nemzeti össztermék (GDP) 2005-ben 4,3%-kal emelkedett,
- F. mivel az egy főre jutó GDP mértéke Latin-Amerikában 2 800 EUR körül mozog, amely háromszor annyi, mint Kínában; mivel az erősödő ázsiai és különösen kínai kapcsolatokra és a régió humán- és nyersanyag-erőforrásaira való tekintettel az Unió számára nagyon fontos piacot jelent; mivel az Unió – a kereskedelmi kapcsolatok jelenlegi aránytalanságai ellenére – Latin-Amerikában a gazdasági, ipari, tudományos és műszaki fejlődés kulcsszereplőjévé válik, ugyanakkor hozzájárul az Egyesült Államokhoz is erősen kötődő régió diverzifikációjához,
- G. mivel jelenleg a latin-amerikai népesség közel 45%-a továbbra is elsősorban az őslakos népeiséget, a nőket és a gyermekeket érintő szegénységben, kirívó társadalmi egyenlőtlenségben, megkülönböztetésben és elhanyagoltságban él, ami egyértelműen hozzájárul a demokrácia gyengüléséhez és a társadalom szétfeszültséghez, továbbá veszélyezteti a gazdasági fellendülést és növeli a társadalmi feszültségeket és a politikai bizonytalanságot,
- H. elismerve, hogy bizonyos latin-amerikai országok, amelyeknek társadalmában jelentős előrelépés történt a Millenniumi Fejlesztési Célok megvalósítása érdekében, figyelemreméltó erőfeszítéseket tettek,
- I. örömmel üdvözölve a Dél–Dél szolidaritási és együttműködési projektekből résztvevő egyes országok tevékenységeit, amelyek figyelemreméltó eredményeket mutattak fel az egészségügy, az oktatás és az elmaradottság elleni küzdelem terén,
- J. mivel számos beszámoló készült az igazságról és a megbékélésről olyan ajánlásokkal, amelyek még mindig végrehajtásra várnak annak érdekében, hogy a demokratikus társadalmak fejlődése az igazságosságra épülhessen,
- K. mivel a kormányzás javítása és a társadalmi kohézió fokozása érdekében olyan világgazdasági rendszerre van szükség, amely érzékenyebb a kevésbé fejlett országok szükségleteire,
- L. mivel szükség van ennek következtében az említett stratégiai kapcsolat megújítására különösen néhány, a kapcsolatok alapjául szolgáló területen, mint például a partnerek közötti valódi multilateralizmus megtalálása, a regionális integráció folyamatai és a latin-amerikai társadalmi kohézió támogatása, valamint a bevándorlás és a partnerség intézményi mechanizmusainak javítása,
- M. mivel a 2006 májusában Bécsben megrendezésre kerülő IV. EU–Latin-Amerika/Karib-térség csúcstalálkozó nyújtja a legjobb lehetőséget az említett megújításra, amely az Unió számára újabb lehetőséget kínál egy egységes, autonóm és globális stratégiai keret kialakítására, amely folyamatosan és rendszeresen ösztönzi a Latin-Amerikával folytatott kapcsolatait, és az ebbe a térségbe irányuló tevékenységének gerincét képezi,

- N. mivel az intézmények kiegészítő intézményi támogatást nyújtanak és támogatják a 2005 októberében Salamancában megrendezett XV. Ibér-amerikai csúcstalálkozón az Ibér-amerikai Konferencia támogató szerveként létrehozott, önálló jogi személyiséggel rendelkező Ibér-amerikai Főtitkárságtól (SEGIB) eredő, fejlődésre irányuló együttműködést,
- O. mivel elengedhetetlen a stratégiai partnerség parlamentáris vonatkozásainak megújítása is, és ennek érdekében a legjobb lenne már Bécsben elhatározni egy euro–latin-amerikai transzatlanti közgyűlés felállítását, amely megerősítené és ésszerűsítene az említett párbeszédet,
- P. mivel a megújult biregionális stratégiai partnerség eredményeképpen születő prioritások számára sürgősen biztosítani kell a megfelelő költségvetési eszközöket,
1. üdvözli, hogy a Bizottság tíz év után, a Bécsben megtartandó EU–Latin-Amerika/Karib-térség állam- és kormányfői csúcstalálkozásánál estéjén új stratégiai dokumentumot nyújtott be, amely lehetővé teszi egy valódi biregionális stratégiai partnerség megvalósításából származó kihívások és rendkívüli lehetőségek azonosítását és értékelését;
 2. meglegedését fejezi ki a konstruktív intézményközi légkör miatt, amely az ezekben a pillanatokban felettébb szükséges politikai, időzítő és vezető érzékkel rendelkező jelenlegi Bizottság határozatának köszönhető; különösen hálás az említett dokumentum kitűnő technikai előkészítő munkájának minőségéért és komolyságáért;
 3. támogatja az osztrák elnökség EU–Latin-Amerika/Karib-térség közötti kapcsolatok megerősítésére tett elhatározását a programjában kiemelkedő helyet elfoglaló IV. csúcstalálkozó megrendezésével;
 4. megerősíti a Parlament szándékát, amely szerint konstruktív szerepet kíván vállalni a Bizottság és a soros elnökség támogatásában, és hogy lehetőségei szerint mindent megtesz annak érdekében, hogy az elkövetkező bécsi csúcstalálkozó minden résztvevő számára sikeresen záruljon;
 5. támogatja az Ibér-amerikai Főtitkárság ibér-amerikai csúcstalálkozók szervezőjeként betöltött szerepét és javasolja az EU–Latin-Amerika csúcstalálkozók előkészítésére és figyelemmel kísérésére irányuló rugalmas rendszer létrehozását, amelyben részt venne a Tanács elnöksége, a Bizottság, a magas rangú tisztviselők csoportja és a SEGIB, hogy hasznosíthassák és összehangolják a különböző részt vevő partnerek által létrehozott szoros együttműködések, és megelőzzék a források megkettőzését;

A biregionális stratégiai partnerség átfogó megközelítése

6. hangsúlyozza, hogy a partnerségnek mindenképpen meg kell őriznie átfogó stratégiai megközelítését, amely nem korlátozódik elszigetelt javaslatokra vagy fellépésekre, és amelynek végső célkitűzése egy valódi politikai, társadalmi, kulturális, környezetvédelmi és biztonsági partnerség létrehozása, középtávú célja pedig egy euro–latin-amerikai átfogó régiók közötti társulás létrehozása, valamint szociális kérdésekben, a tudás és a fenntartható fejlődés közös megvalósítása területén igazi partnerség elindítása;

7. támogatja a kapcsolatok megerősítése érdekében a Bizottság által kifejtett célokat és okokat, bár kívánatosabbnak tartotta volna a javaslatok és ajánlások végső céljainak az előző bekezdésben említettekkel összhangban álló, konkrétabb meghatározását;
8. támogatja a politikai párbeszéd élénkítésére és mederben tartására tett bizottsági javaslatokat, de hangsúlyozza, hogy a politikai és biztonsági partnerség megerősítését többek között az Egyesült Nemzetek Alapokmánya példájára a békéről és biztonságról szóló euro–latin-amerikai alapokmányra – amelyben kifejtésre kerülhetnének a két régió érdekeit érintő politikai, stratégiai és biztonsági javaslatok –, egy konfliktusmegelőző biregionális központ munkájára, és újabb intézményi mechanizmusokra kell alapozni, úgymint:
 - a) egy euro–latin-amerikai transzatlanti közgyűlés felállítása, amelyben egyenlő számban vesznek részt egyfelől az Európai Parlament, másfelől a Latin-amerikai Parlament (Parlatino), a Közép-amerikai Parlament (Parlacen), az Andok Parlamentje (Parlandino), valamint az EU–Mexikó és EU–Chile parlamenti vegyes bizottságok képviselői;
 - b) egy állandó euro–latin-amerikai titkárság felállítása, amely a csúcstalálkozók közötti időszakban ösztönzi a társulás munkáját;
 - c) a miniszteri szintű párbeszéd aktualizálása, kibővítve a honvédelmi, az igazságügyi és belügyminiszterek, a szociális, környezetvédelmi és fejlesztésügyi miniszterek gyakori találkozóival;
 - d) az euro–latin-amerikai konszenzus következetes keresése a különböző nemzetközi szervezetekben és tárgyalások során, és különösen az ENSZ-ben és a Kereskedelmi Világszervezetben;
 - e) rendszeres biregionális párbeszéd a helyi önkormányzatok és regionális kormányzatok között, a Régiók Bizottságának védnöksége alatt;
 - f) rendszeres biregionális vállalkozói párbeszéd és a szakszervezetek, valamint a civil szféra megfelelő bevonása a megállapodások figyelemmel kísérésébe;
9. támogatja a Bizottság javaslatát, amely szerint a politikai párbeszédet korlátozott számú témában – így az ENSZ reformja és a békefenntartás – a különböző biregionális, szubregionális és kétoldalú résztvevők igényeihez kell igazítani; ugyancsak szükségesnek tartja a párbeszéd más, közös érdeklődésre számot tartó témákra való kiterjesztését, például az emberi jogok tiszteletben tartása, a demokratikus kormányzás, a szegénység, a terrorizmus és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem esetében, valamint szintén alapvető fontosságúnak tartja a társadalmi kohézióról, a fenntartható fejlődés környezeti vonatkozásairól, a társadalmi igazságosságról és a munkához fűződő jogokról, valamint a bevándorlásról és emberi kapcsolatokról folytatott, ágazati szintű párbeszédet;
10. támogatja a Bizottság javaslatát, amely az új politikai napirend keretében folyó, konfliktusmegelőzésről és válságkezelésről szóló politikai párbeszéd létrehozására irányul, de javasolja, hogy ez a párbeszéd foglalja magába az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) kérdéskörét is, és gyakorlatiasan a békéről és biztonságról szóló euro–latin-amerikai alapokmány valamint a Latin-Amerikában felállítandó konfliktusmegelőző biregionális központ munkája köré szerveződjön, mivel ez a legjobb

módja az érintett országok és régiók – köztük az Amerikai Államok Szervezete (OAS) és a Riói Csoport – közötti kölcsönös tapasztalatcserének és az erőfeszítések támogatásának és koordinálásának;

11. úgy véli, hogyha késik a megállapodás elérése a fent említett, a békéről és biztonságról szóló euro–latin-amerikai alapokmány tárgyában – ahogyan az hasonló esetekben más földrajzi területeken már megtörtént –, erőfeszítéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a megerősített partnerség alapján elfogadott egyéb intézkedéseket és célkitűzéseket ne hátráltassa az említett megállapodás hiánya;
12. úgy véli, hogy a konfliktusok megelőzéséért felelős bilaterális központ célja a potenciális erőszakos és fegyveres konfliktusok okainak korai felderítése és az ilyen konfliktusoknak vagy azok lehetséges kiterjedésének korai szakaszban történő megelőzése;
13. megismétli azon meggyőződését, hogy a két régió közötti párbeszéd kikövezi az utat a közös kihívások leküzdéséhez, erősíti és támogatja a többoldalúságot a globális politikában, és ugyanakkor növeli Latin-Amerika politikai súlyát a nemzetközi fórumokon és szervezetekben;
14. hangsúlyozza azon meggyőződését, hogy számos latin-amerikai partner belső stabilitása azonban továbbra is az állam reformjától, és kiváltképp a képviseleti rendszer, az intézmények és a politikai pártok modernizációjától, valamint az őslakos népesség és más, hasonló csoportok döntéshozatali folyamatba való bevonásától és a demokratikus kormányzás megerősítésétől függ;
15. megköszöni a Bizottságnak a szilárdabb demokratikus kormányzáshoz és a partnerség parlamenti vonatkozásainak erősítéséhez való hozzájárulásként a bécsi euro–latin-amerikai transzatlanti közgyűlés felállításához nyújtott határozott támogatását; kéri a IV. csúcstalálkozóztól, hogy a záróokmányban vagy a „bécsi kötelezettségvállalás”-ban hozzon egyértelmű döntést az említett közgyűlés létrehozásáról, amely megfelel az euro–latin-amerikai integrációs parlamenti testületek javaslatának, és amelynek tagjai között azonos arányban foglalnak európai parlamenti képviselők egyrészt, illetve a Parlato, a Parlatino, a Mercosur parlamenti vegyes bizottsága, továbbá az EU–Mexikó és EU–Chile parlamenti vegyes bizottságai képviselői;
16. javasolja, hogy az Euro–Latin-amerikai Transzatlanti Közgyűlés (EUROLAT) legyen a stratégiai partnerség parlamenti szerve, amely a következő konzultatív és ellenőrző hatáskörökkel rendelkezik:
 - a) parlamenti fórumot biztosít a stratégiai partnerséggel kapcsolatos viták és kérdések számára, és a partnerség megszilárdítását és fejlődését támogatja;
 - b) a parlamenti vegyes bizottságok megfelelő bevonásával nyomon követi és ellenőrzi a partnerség által kötött és már hatályos, vagy tárgyalás illetve felülvizsgálat alatt álló társulási megállapodásokat a közgyűlésben;
 - c) elfogadja az EU–Latin-Amerika/Karib-térség csúcstalálkozóira, valamint a különböző miniszteri szerveknek – köztük a Riói Csoportnak vagy a San José folyamatnak – szánt állásfoglalásokat, javaslatokat és jogi aktusokat;

17. kéri a latin-amerikai partnereket, hogy olyan konkrét kötelezettségvállalásokat fogadjanak el, amelyek a regionális integráció parlamentjei közvetlen legitimitásának megerősítésére irányulnak, és a lehető legrövidebb időn belül általános és közvetlen képviselőválasztások kiírásához vezetnek;
18. javasolja a helyi önkormányzatok és regionális kormányzatok szerepének erősítését a polgárokhoz közel álló és jólétük javítására tervezett, decentralizált állami együttműködési kezdeményezések ösztönzésében; javasolja a biregionális kapcsolatokat és cserék útján eddig szerzett tapasztalatokra építeni szándékozó eszközök erősítését is;
19. ismételten követeli, hogy a civil társadalom szervezetei (a nem kormányzati szervezetek, vállalatok, egyesületek, egyetemek, szakszervezetek, stb.) kapjanak megfelelő szerepet, mivel biztosítják a társadalom egészének nagyobb mértékű bevonását a megerősített partnerséggel járó tevékenységek és előnyök felügyeletébe;
20. úgy ítéli meg, hogy a partnerség megfelelő működése szempontjából nélkülözhetetlen egy euro–latin-amerikai vállalkozói fórum tevékenysége, amely elősegíti a kereskedelmi kapcsolatokat és mindkét régióban ösztönzi a különböző befektetéseket, és amelyben jelen vannak az európai és latin-amerikai vállalkozói társulások és a kis-, közép- és nagyvállalatok képviselői;
21. megismétli javaslatát középtávú célként egy euro–latin-amerikai átfogó régiók közötti társulás létrehozására az alábbi két szakaszban történő kialakítására:
 - a) az EU–Mercosur társulási megállapodás tárgyalásainak lezárása Bécsben; az Andok Közösséggel (CAN) és Közép-Amerikával kötendő megállapodás tárgyalásainak megkezdése; az említett megállapodások hatályba lépéséig az új Általános Preferenciarendszer (GSP „plus”) hatékony alkalmazása és előnyeinek optimalizálása, és a már meglévő EU–Mexikó és EU–Chile megállapodások elmélyítése az ezekben rejlő valamennyi lehetőség kihasználása érdekében;
 - b) 2010-re egy Globális Interregionális Társulási Megállapodás létrehozása, amely jogi alapot nyújt és teljes földrajzi lefedettséget biztosít a biregionális partnerség különböző vetületeihez, és amelynek végső célja a valamennyi áru és szolgáltatásra – az általános gazdasági érdekű szolgáltatások kizárásával – kiterjedő kereskedelem fokozatos és kölcsönös kétoldalú és preferenciális liberalizációja a régiók között a WTO irányelveinek megfelelően;
22. támogatja a WTO multilaterális kereskedelmi rendszere konszolidációján keresztül a két régió közötti párbeszédnek és befektetéseknek kedvező környezet kialakítására irányuló bizottsági javaslatokat, a Mexikóval és Chilével már megkötött, érvényben lévő megállapodások mélyítését, partnerségi megállapodások megkötését és szabad kereskedelmet a Mercosur-országokkal, a CAN-nal, Közép-Amerikával és a Karib-térség országaival; a latin-amerikai export könnyebb hozzáférését az európai piachoz vámkedvezmények és a GSP „plus” rendszerből származó vámmentességeken keresztül;
23. meggyőződése, hogy az Európai Unió–Mercosur megállapodások megkötése, valamint a CAN-nal és Közép-Amerikával való tárgyalásoknak a közelgő bécsi csúcstalálkozón való megkezdése segíteni fogja a csúcstalálkozó sikeresebbé tételét, és jelentős lendületet ad az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatoknak;

24. emlékeztet arra, hogy a hongkongi miniszteri konferencia kevés eredménye nyomán a tárgyalási megbízások „WTO feltételei” irrelevánssá válnak a Mercosurral folytatott jelenlegi tárgyalások esetében, és még inkább a jövőben a CAN-nal és Közép-Amerikával folytatandó tárgyalásokkal kapcsolatos jövőbeni megbízások tekintetében; hangsúlyozza azonban, hogy a jelenlegi helyzetben megvalósíthatóbbnak tűnik egy olyan megállapodás megkötése a Mercosurral, amely magában foglal egy mezőgazdaságról szóló fejezetet a közös megegyezéssel átmeneti időszakokat lehetővé tevő, Hongkongban elfogadott „2013”-as menetrenddel összhangban;
25. kéri, hogy az Andok Közösséggel és Közép-Amerikával kötendő, új társulási megállapodások tárgyalására irányuló megbízás ne tegye a megállapodások megkötését a WTO tárgyalási forduló kimenetelétől függővé, feltéve hogy e megállapodások a felek között létrehozandó, szabadkereskedelmi térség teljes összeférhetőségét biztosítják a WTO rendelkezéseivel; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a Tanács végső jóváhagyását megelőzően konzultáljanak a Parlamenttel a tárgyalási irányelvekről;
26. javasolja, hogy a jelenleg hatályos vagy tárgyalás alatt álló kétoldalú és interregionális megállapodásokat a regionális integrációt és a belső kereskedelmi párbeszédet előmozdító globális és multilaterális szempontok kísérjék, oly módon, hogy rendelkezéseiket majd belefoglalhassák a javasolt globális biregionális társulási megállapodásba;
27. hangsúlyozza meggyőződését, amely szerint a jövőbeni megállapodások gazdasági és kereskedelmi szempontjain túl a politikai, szociokulturális és a bevándorlásra, valamint a fenntartható fejlődésre vonatkozó elemek minőségi fontosságát is ki kell emelni; úgy ítéli meg, hogy a szabad kereskedelem és a társadalmi kohézió közötti megfelelő kapcsolat biztosítása érdekében meg kell hozni a szükséges intézkedéseket;
28. javasolja a csúcstalálkozóknak, hogy a két régió közötti kapcsolatok transznacionális vállalkozások területén való megerősítésekor fordítson figyelmet azokra a reakciókra, amelyeket bizonyos gyakorlatok egyes területeken és ágazatokban az etikus befektetések előnyben részesítésével kiválthatnak;
29. támogatja a Bizottság javaslatát, amely szerint az EU–Latin-Amerika/Karib-térség közötti megerősített stratégiai partnerségbe emeljék be a Karib-térség országainak és azok közép- és dél-amerikai partnereinek az egymást követő Loméi Egyezmény és a Cotonou-i Megállapodás keretében az Unióval fenntartott kapcsolatrendszerét, különösen a Cariforumon (a Karib-térségbeli államok fóruma), illetve a Riói Csoporthoz tartozó Caricomon (a Karib-térség közös piaca) és az EU–Latin-Amerika/Karib-térség csúcstalálkozókon való részvételen keresztül; sürgeti a Bizottságot, hogy a témában kiadott következő közleményében mozdítsa elő ezt az irányvonalat;
30. különösen helyénvalónak ítéli a Bizottság javaslatait, amelyek szerint a kutatási és technológia-fejlesztési keretprogramokon keresztül fokozni kell az európai vezető ágazatok szerepvállalását Latin-Amerika és a Karib-térség fejlődésében, így többek között erősíteni kell az információs társadalom témájában indított „@LIS programot” és a navigációs rendszerekhez kapcsolódó „Galileo”-t, amelynek előnyei különösen a tengeri és légi biztonság területén lennének érezhetőek;

31. megerősíti a társadalom, az ismeretek és a fenntartható fejlődés terén létrehozandó igazi partnerség megvalósítására irányuló javaslatait például a következő intézkedések és eszközök segítségével:
- határozott és nagyvonalú fejlesztésre irányuló együttműködési politika kialakítása, a millenniumi fejlesztési célok 2015-re való elérésének közös célkitűzésével;
 - a partnerségi megállapodásokban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően az EU piacainak határozott és fokozatos megnyitása;
 - birregionális szolidaritási alap és egy „latin-amerikai eszköz” létrehozása;
 - az Unió Latin-Amerikával folytatott együttműködését differenciáltan szabályozó, egyedi jogszabályi keretek elfogadása;
 - az EU szakképzésre, oktatásra, kultúrára, egészségre és bevándorlásra irányuló programjainak szélesítése, hogy a latin-amerikai országok is részesedhessenek belőle;
 - tudományos és műszaki együttműködésre és a tudósok, mérnökök és diákok cseréjére irányuló programok támogatása;
 - intézményi és pénzügyi reformokra irányuló programok támogatása;
 - pénzügyi támogatás nyújtása a XVII. EU–Latin-Amerika interparlamentáris konferencián javasolt Biológiai Sokszínűség Andok-beli Intézetének felállításához;
 - a regionális piacokra és a tisztességes kereskedelemre vonatkozó projektek előmozdítása;
 - a kinyilvánított céloknak megfelelő költségvetési források biztosítása;
- ez utóbbi ponttal kapcsolatban fontosnak tartja, hogy a jövőbeni költségvetési javaslatokban a Bizottság olyan ambiciózus javaslatokat tegyen, amelyek nem kényszerítik a Parlamentet rendszeresen arra, hogy a kezdeti költségvetési tervzetben meghatározott összegeket a Tanács ellenében emelje;
32. úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlenül fontos új és erős lökést adni az Unió Latin-Amerika irányába folytatott fejlesztési együttműködési és segélyezési politikájának, amelyen belül kulcsfontosságú a szegénység és a társadalmi egyenlőtlenségek ellen folytatott küzdelem; kiemeli a fiskális politikák kidolgozása és a szociális kohézió előmozdítása hangsúlyozásának fontosságát, és ugyanakkor a Millenniumi Fejlesztési Célok kulcsfontosságú elemeire, az oktatás és az egészség előmozdítására irányuló határozott fellépések szükségességét különös tekintettel az olyan kiszolgáltatott csoportokra, mint a nők, a gyerekek, az etnikai kisebbségek és az őslakos népesség;
33. hangsúlyozza, hogy az említett együttműködési és a fejlesztési segélyezési politikát olyan differenciált megközelítéssel kell megvalósítani, amely figyelembe veszi Latin-Amerika

országainak eltérő gazdasági és társadalmi feltételeit és fejlettségi szintjét; létfontosságúnak tartja azonban a régió közepes jövedelmű országainak támogatását a szegénység elleni küzdelemben, a társadalmi kohézió előmozdításában és a Millenniumi Fejlesztési Célok elérésében valamennyi rendelkezésre álló eszköz segítségével, így a közös érdekeket képviselő gazdasági együttműködéssel is;

34. egyetért azzal, hogy a segélyt az érintett országok szükségleteihez kell igazítani; megjegyzi azonban, hogy egyes javasolt együttműködési területek, például a migráció, a terrorizmus elleni harc és a tiltott kábítószeres, sürgetőbb prioritást jelentenek az adományozóknak, mint a kedvezményezetteknek; kitarthat, hogy az ilyen területeken az együttműködés nem áthatja alá a szegénységre összpontosító intézkedéseket;
35. rámutat arra, hogy a szegénység és az éhezés összetett és sokrétű probléma, és hogy valamennyi ország közös felelőssége az ellenük folytatott küzdelem; sürgeti továbbá a kormányokat, hogy fogadjanak el közvetlen intézkedéseket arra vonatkozóan, hogy azokat a foglalkoztatási és jövedelemtermelő programok felgyorsítása révén felszámolják, ezzel támogatva a fenntartható gazdasági fejlődést, amely hatékonyabb rendszerekkel megvalósuló, biztosabb és magasabb nyugdíjakat lehetővé tevő szociális biztonságot hoz létre,
36. kiemeli azon latin-amerikai országokkal való együttműködés elmélyítésének szükségességét, amelyeknek nemcsak saját társadalmaikon belül sikerült a Millenniumi Fejlesztési Célok megvalósításának elérése érdekében előrelépést tenniük, hanem élen járnak a Dél–Dél szolidaritásra és együttműködésre irányuló, nagyfokú mozgósításban is;
37. kiemeli, hogy a költségvetési támogatás akkor a leghatékonyabb, ha meghatározott területekre irányul; kitarthat, hogy az államháztartás irányításának minimális feltételei legyenek valamennyi költségvetési támogatás előfeltételei, továbbá hogy minden esetben kísérő intézkedések szükségesek;
38. üdvözli a Bizottság javaslatát, amely szerint elsőbbséget kell biztosítani egy „EU–Latin-Amerika/Karib-térség felsőoktatási közös térség” kialakításának, de egyben túlzottan korlátozottnak tartja azt a célkitűzést, amely szerint a 2007–2013 közötti időszakban csupán mintegy 4 000 latin-amerikai hallgatót és tanárt kellene fogadni az európai egyetemeken; hangsúlyozza, hogy ha egy ilyen hatalmas régióban valódi kulturális és politikai hatást kívánnak elérni, akkor a fenti szám legalább háromszorosát kellene meghatározni; hangsúlyozza, hogy az alapoktatásra is külön figyelmet kell fordítani a latin-amerikai társadalom legszegényebb rétegei igényeinek kielégítése érdekében;
39. határozottan támogatja a Bizottság javaslatát, amely szerint a kulturális együttműködés területén növelnék az ismeretek és bevált gyakorlatok átadását valamennyi érintett partner között, és valamennyi latin-amerikai országban május 9. körül a bizottsági delegációk segítségével és a tagállamok nagykövetségeinek szoros együttműködésével „Európa Hetet” szerveznének;
40. elengedhetetlennek tartja további intézkedések meghozatalát egymás sokkal mélyebb megismerése érdekében, így például a Bizottság honlapján található információ minőségének javításán és az információ spanyol és portugál nyelvű terjesztésén, elektronikus fórumok és hírlevelek bevezetésén keresztül, valamint határozottabb segítségnyújtás révén az EU és Latin-Amerika közötti kapcsolatok tanulmányozásával

foglalkozó központoknak és egyesületeknek (OREAL, CELARE, az EU-LA decentralizált együttműködési megfigyelőközpont, az Ibér-amerikai és Portugál Tanulmányok Intézete, stb.), illetve a két régió körülményeinek tudatosításában fontos szerepet játszó szervezeteknek (Biarritz Fórum, Goethe-Institut, Istituto Cervantes, Carolina Alapítvány, British Council, Alliance Française, stb.);

41. javasolja egy euro–latin-amerikai alapítvány létrehozását a köz- és magánszférába tartozó partnerek közötti párbeszéd előmozdítására a más földrajzi területeken – Ázsiában és a mediterrán térségben – már létező példák alapján, és kéri a Bizottságot, hogy az elképzelés gyakorlati megvalósítása érdekében dolgozzon ki konkrét javaslatot;
42. az említett kölcsönös megismerés előmozdítása érdekében elengedhetetlennek tartja a bizottsági delegációkat összekötő hálózat információs kapacitásainak alapvető javítását, hiszen kétségtelenül ezek a világ legjobban informált és leghatékonyabb külszolgálati; vállalja, hogy a parlamenti diplomácia kiegészítő eszközként fog fontosabb szerepet játszani, kihasználva állandó és ideiglenes parlamenti küldöttségeit és a parlamentközi konferenciákat; javasolja az Európai Parlament tisztviselőiből álló kapcsolattartó parlamenti egységek létrehozását az Európai Bizottság régióban található legfontosabb delegációinál;
43. emlékeztet arra, hogy a kábítószeres és különösen a kokain előállításának, csempészésének és fogyasztásának világméretű és európai szintű emelkedése és az ezzel köztudottan együtt járó szervezett bűnözés erősödése, az illegális fegyverkereskedelem, korrupció és pénzmosás súlyosan veszélyezteti valamennyi európai és latin-amerikai partnert, és az ártalmas hatások ellen folytatott küzdelemhez határozott stratégia szükséges, amely ösztönzi más alternatív termények termesztését anélkül, hogy a kábítószer-kereskedők befolyása alá került kistermelők emiatt hátrányos helyzetbe kerülnének;
44. egyetért a Bizottság által megfogalmazott célkitűzéssel, amely szerint Latin-Amerikát továbbra is támogatni kell a kábítószeres ellen folytatott küzdelemben és a kölcsönös biztonság és stabilitás növelésében úgy, hogy a kábítószer ellen folytatott küzdelem alapját valamennyi vonatkozásában a közös felelősségvállalás nyújtja;
45. támogatja az EU–LAC kábítószer-ellenes koordinációs és együttműködési rendszer közös Costa Rica-i és osztrák elnöksége által a két régió között megosztott felelősség elve alapján tett erőfeszítéseket, amelyek célja, hogy a rendszer katalizátor szerepét megerősítsék a kábítószeres fogyasztása, gyártása és illegális kereskedelme megelőzésére és visszaszorítására irányuló kezdeményezésekben, programokban és projekteknél;
46. ismételten hangsúlyozza, hogy nagyobb hatékonyságot kelle biztosítani a rendszeren belüli konkrét projekteknél történő együttműködésre irányuló cselekvési terv számára a Panama-terv prioritásai és azok főbb elemei tekintetében;
47. támogatja a Bizottság javaslatát, amely szerint a felelősségteljes gazdálkodás, költségvetési és jogalkotási irányítás elősegítését a régió egyes országaival kötött megállapodások keretében meghatározandó pénzügyi ösztönzőkön keresztül kell megvalósítani; a partnerektől a demokratikus kormányzásra, a szociális ügyekre, az államháztartásra és adóügyekre vonatkozó szilárd és hatékony politikák elfogadását kéri a társadalmi kohézió növelése, valamint a szegénység, az egyenlőtlenség és a kirekesztés csökkentése érdekében;

48. megismétli javaslatát, amely szerint a fent említett fellépéseket a kábítószer-kereskedelem, a szervezett bűnözés és a kiskaliberű fegyverek kereskedelme tekintetében hozott konkrét intézkedésekkel és gyakorlatokkal kellene kiegészíteni a rendőri szervek és az igazságügyi hatóságok dolgozóinak cseréjére és képzésére irányuló új programokon keresztül (EuroLatinFor), illetve az autonómia teljes tiszteletben tartásával a fenti bűncselekmények bírói megítélése érdekében a jogszabályok egymáshoz közelítésének előmozdításával (EuroLatinLex);
49. e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a fegyverkivitelről szóló európai uniós magatartási kódexet foglalja bele a biregionális napirend „politikai párbeszéd” fejezetébe;
50. határozottan támogatja a Bizottság javaslatait, amelyek célja a kölcsönös fenntartható fejlődés támogatása, ideértve a fenntartható fejlődés környezeti vonatkozásairól szóló párbeszéd létrehozását, a környezetvédelmi miniszterek csúcstalálkozóit megelőző előkészítő ülések megszervezését és – különösen az éghajlatváltozás és a vízkészletekkel való hatékony gazdálkodás tekintetében – részletes egyeztetést a különböző nemzetközi fórumokon;
51. felhívja a feleket a környezetvédelemről, éghajlatváltozásról és biodiverzitásról szóló nemzetközi egyezmények betartására;
52. kéri a Bizottságot, hogy Latin-Amerika esetében nyomatékosan alkalmazza a természeti erőforrások megőrzésének elősegítését szolgáló eszközeit, ideértve a az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtásával, a kormányzással és kereskedelemmel kapcsolatos uniós cselekvési tervet (FLEGT), annak érdekében, hogy megakadályozza elsősorban a faanyagok jogellenes importját;
53. kéri a csúcstalálkozótól az előre nem látható helyzetekre, vészhelyzetekre és felkészülésre irányuló intézkedések és közös stratégiák kidolgozását, amelyek célja az éghajlatváltozásból és az emiatt fellépő különböző jelenségekből adódó természeti katasztrófák miatt – köztük vulkánkitörések, földrengések és áradások, amelyek a CEPAL adatai szerint 2005-ben csupán Latin-Amerikában több ezer emberéletet követeltek és 6 milliárd dollárnyi kárt okoztak – fennálló sebezhetőség csökkentése;
54. sürgeti a Bizottságot, hogy a szociális napirendbe foglaljon bele a munkakörülményeknek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által hirdetett nemzetközi munkaügyi előírásokkal összhangban történő javítására – különösen a mezőgazdasági dolgozók vonatkozásában – irányuló vitákat, és ezek képezzék a régió fenntartható fejlődésének szerves részét;

A bécsi csúcstalálkozó: a biregionális stratégiai partnerség újjáélesztése

55. javasolja a bécsi csúcstalálkozónak korlátozott számú döntő jelentőségű és igazolható kötelezettségvállalás elfogadását, amelyek a stratégiai partnerség négy nagy horderejű kérdésének új lendületet adhatnak: a eredményes multilateralizmus közös megvalósítása; határozott lendület a latin-amerikai regionális integrációnak; egyértelmű kötelezettségvállalások a társadalmi kohézió és a bevándorlás, valamint az emberi kapcsolatok tekintetében;

A) Az eredményes multilateralizmus közös megvalósítása

56. meggyőződése, hogy a valódi stratégiai partnerség alapját reális célkitűzések és közös menetrendek nyújtják, amelyek mozgatórugója a közösen vállalt multilateralizmus, amely az európai és latin-amerikai partnerek külső fellépéseit jellemzi (Kiotó Jegyzőkönyv, Nemzetközi Büntetőbíróság, a halálbüntetés és a terrorizmus ellen folytatott küzdelem, az Egyesült Nemzetek rendszerének alapvető fontosságú szerepe stb.);
 57. kiemeli azokat a kiváló lehetőségeket, amelyeket a multilaterális fórumokon tanúsított közös fellépések nyújtanak olyan témákban, mint az ENSZ reformja; a 2005 szeptemberében, New Yorkban megrendezett „Millennium +5 csúcstalálkozó”-n született megállapodások nyomán követése; a béke megszilárdításával foglalkozó új bizottság és az Emberjogi Tanács munkája; a fegyverek terjedésének megállítása és a leszerelés; az információs társadalom és az internet irányítása; az új nemzetközi pénzügyi szerkezet, beleértve az IMF reformját; a WTO dohai fejlesztési napirendje; valamint az ENSZ humanitárius segítségnyújtás területén kifejtett tevékenységének megerősítése;
 58. emlékeztet arra, hogy a hatékony multilateralizmus előfeltétele, hogy a földrész-nagyságú szereplők és a kollektív és egységes hangon megszólalók elkötelezetten érvényesítsék értékeiket és érdekeiket a globalizálódott világban, valamint arra, hogy jelenleg a két régió által a nemzetközi szinten játszott szerepek nem tükrözik a két partner gazdasági és politikai súlyát; határozottabb erőfeszítést vár ezért valamennyi partnertől a belső álláspontok közös megvitatása és a külső fellépések terén;
 59. újból megerősíti a regionális szervezetek megerősítéséről szóló, az Európai Biztonsági Stratégiával is összhangban álló guadalajarai megegyezést mint az Unió külső fellépéseinek, létrejöttének és létének alapját nyújtó valódi multilateralizmus megvalósításának alapvető eszközét;
 60. úgy ítéli meg, hogy a stratégiai partnerség megingásának elkerülése és a regionális integráció folyamatának fenntartása és élénkítése érdekében elengedhetetlen a kapcsolat globális szemléletének megőrzése; támogatja továbbá a párbeszéd azon rugalmas mechanizmusait, amelyek a regionális integrációból fakadó közös látásmód veszélyeztetése nélkül tekintettel vannak a különböző résztvevők körülményeire;
 61. emlékeztet a már hatályos és a megkötés előtt álló partnerségi megállapodásokban rejlő, az Unió és a latin-amerikai partnerek közötti mindennemű kapcsolatok fokozását elősegítő óriási lehetőségekre; tudomásul veszi, hogy az Unió hatáskörének és politikájának teljes tiszteletben tartásával és kizárólag kétoldalú kapcsolatok kialakításával a tagállamoknak lehetőségük van egyes latin-amerikai partnereket előnyben részesíteni;
 62. alapvető fontosságúnak tartja mindkét régió aktív részvételét az Egyesült Nemzetek keretében megfogalmazott kollektív nemzetközi biztonsági rendszerben;
- B) Határozott lendület a latin-amerikai regionális integrációnak*
63. üdvözli, hogy a Bizottság a régió fejlődése támogatásának tekintetében továbbra is kiemelt helyen kezeli a regionális integrációt, és támogatja javaslatait, amelyek célja a regionális integráció megerősítése a Mercosurral már Bécsben megkötésre kerülő partnerségi és szabadkereskedelmi megállapodás, illetve a hasonló témában a CAN-nal és Közép-Amerikával folytatandó tárgyalások megkezdése révén;

64. megállapítja, hogy az Unióval kötendő partnerségi megállapodás pusztán lehetősége is határozottan hozzájárult az Andokban és Közép-Amerikában élők fejlődéséhez a gazdasági integráció számos területe, különösen a vámunió és a vámeljáráások tekintetében; meggyőződése, hogy az említett előrelépések tovább fokozódnának a jövőbeli megállapodások tárgyalásai során, amelyek így kézzelfogható és döntő segítséget nyújtanának a latin-amerikai regionális integrációhoz;
65. felhívja a Bizottságot, hogy részletesen kövesse nyomon új tagok lehetséges csatlakozását, valamint a különböző latin-amerikai szubregionális integrációs tervek összetételében és közeledésében bekövetkezett változásokat, egyben felhívja a figyelmet arra, hogy a szubregionális mechanizmus felépítésében végbemenő bármely változásának a meglévő szabályok aláaknázása helyett minden esetben a szorosabb regionális integrációt kell célul kitűznie;
66. javasolja, hogy a bécsi csúcstalálkozón dolgozzanak ki egy átfogó régiók közötti társulási megállapodás megkötését célzó hosszabb távú stratégiát, és középtávú célként pedig egy euro–latin-amerikai átfogó régiók közötti társulás létrehozását; ezért javasolja, hogy már Bécsben kezdjék meg a két fenti kezdeményezésről szóló megvalósíthatósági tanulmány elkészítését;
67. emlékeztet arra, hogy az európai példa megmutatta, hogy a regionális integráció döntően hozzájárul a gazdasági növekedéshez és a termelő rendszerek modernizációjához; a kereskedelem bővüléséhez és a nemzetközi piacokra való belépéshez; a társadalmi kohézióhoz és végeredményben a politikai stabilitáshoz;
68. támogatja az Európai Bizottság javaslatát, amelyek célja a latin-amerikai területi integráció előmozdítása és a különböző infrastruktúrális hálózatok összekapcsolása, különös tekintettel az energia-, a víz-, a közlekedési, a távközlési és a kutatási szektorokra; sürgeti az Európai Befektetési Bankot (EIB), hogy az alább említett „latin-amerikai eszköz” tekintetében nyújtson meghatározó támogatást;
69. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki az integráció előmozdítására irányuló átfogóbb stratégiát, amely nem korlátozódik a kereskedelmi megállapodások támogatására, hanem a nem kereskedelmi szempontokat is ösztönzi, mint például a regionális biztonságot és a demokratikus kormányzást, a személyek és munkavállalók mozgását, az ökoszisztémák és vízgyűjtő területek közös kezelését, valamint a fizikai integrációt és az infrastruktúrákat;
70. úgy véli, hogy a határokon átnyúló együttműködés egyértelműen szükséges a regionális integrációs folyamatok vonatkozásában, amint az az EU-ban is bebizonyosodott, és ezért javasolja az ilyen gyakorlat támogatására irányuló eszközök bevezetését;
71. felhívja a Bizottságot egy megfelelő költségvetéssel finanszírozott, több évre szóló, SEGIB-bel való együttműködési program beindítására, amely révén a kölcsönös együttműködés nyújtotta valamennyi előny a lehető legnagyobb mértékig kiaknázható egyrészt a regionális integrációhoz és a fejlesztési együttműködési politikákhoz kapcsolódó intézményi együttműködés, technikai segítségnyújtás, csere- és képzési programok révén, másrészt a csúcstalálkozók előkészítésén, és azok folyamatos és helyszíni nyomon követésén keresztül;

C) A társadalmi kohéziót érintő konkrét kötelezettségvállalások

72. teljes mértékben támogatja a Bizottság javaslatát, hogy a Latin-Amerikával közösen hozott valamennyi kezdeményezés folyamatos, következetes és konkrét formában tartalmazza a társadalmi kohézió célkitűzését; hangsúlyozza, hogy az euro–latin-amerikai partnerek olyan szolidaritási projektben vesznek részt, amelyben a piacgazdaság és a társadalmi kohézió nem állhat egymással szemben, hanem kiegészíti egymást; kitart amellett, hogy az ilyen tevékenységek középpontjába a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentését, valamint a jelenleg a társadalom perifériájára sodródott és a lehetőségekből kirekesztett csoportok integrációját kell helyezni, különös tekintettel az őslakos népesség különböző igényeire;
73. emlékeztet arra, hogy Latin-Amerikában a demokratikus kormányzás és a társadalmi kohézió szorosan kapcsolódik egymáshoz, ahogyan ezt 2004-ben az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja a latin-amerikai demokráciáról szóló jelentésében és ugyancsak 2004-ben az OAS Amerika-közi Emberjogi Bizottsága jelentésében megfogalmazta;
74. éppen ezért támogatja a Bizottság ajánlásait a következő témákban: társadalmi kohézióról szóló párbeszéd kezdeményezése; elsőbbség biztosítása a társadalmi összefogásnak a fejlesztési együttműködésre irányuló politikáiban; fokozottabb együttműködés a nemzetközi intézményekkel; az egyes érintett felek bevonása; továbbá a közhatóságok, a civil társadalom, a magánszféra és nemzetközi szervezetek részvételével kétévente megtartandó társadalmi kohézióról szóló fórum megszervezése többek között a nagymértékű városi terjeszkedés kérdésének és a kapcsolódó társadalmi és biztonsági problémák megvitatása céljából;
75. felhívja a partnereket, hogy folytassák a közös szolidaritási kezdeményezéseket és gyakrabban tartsanak olyan társadalmi fórumokat, ahol az üzleti világ, a munkavállalók, a fogyasztók és a civil társadalom képviselői találkozhatnak, egyrészt uniós és latin-amerikai szinten, másrészt pedig saját országaikon belül; felhívja az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot az e téren kifejtett tevékenysége fokozására és tapasztalatainak a latin-amerikai partnerekkel történő megosztására; e tekintetben üdvözli a csúcstalálkozók alakalmával megtartott civil társadalmi fórumok pozitív hozzájárulásait;
76. javasolja, hogy az olajból és más erőforrásokból származó, növekvő bevételeket a versenyképesség és a foglalkoztatási helyzet javítása céljával mindenképp a hosszú távú képzési és infrastrukturális programokra csoportosítsák át;
77. megismétli javaslatát, amely szerint létre kell hozni egy biregionális szolidaritási alapot, amelynek célja kezdetben a legalacsonyabb egy főre jutó jövedelemmel és nagy társadalmi egyenlőtlenségekkel rendelkező országokban és régiókban, majd később valamennyi latin-amerikai országban a súlyos szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez, az egészséghez, valamint az oktatáshoz és az infrastruktúrához kapcsolódó ágazati programok irányítása és finanszírozása;
78. úgy ítéli meg, hogy az Unió költségvetéséből Latin-Amerika számára folyósított vagy átcsoportosított kisebb összegű hozzájárulás, amely nem jelentene újabb költségvetési juttatást, ösztönzően hatna a régióra, és más szervezetek (EBB, Belső Amerikai Fejlesztési Bank, Andok Fejlesztési Társaság, Közép-Amerikai Gazdasági Integrációs Bank, Világbank stb.) és érdekelt országok költségvetési forrásaival együtt megfelelő költségvetési támogatást nyújtana ahhoz, hogy elérje azt a kritikus tömeget, amely a probléma megoldásához hatékonyan hozzájárulhat;

79. javasolja, hogy az említett alapot a hozzájáruló szervezetekkel és országokkal együttműködésben a Bizottság (vagy adott esetben a SEGIB) koordinálja, és ez – a kizárólag az EBB és más érdekelt intézmények által finanszírozott hozzájárulások alapján – tartalmazzon egy „latin-amerikai eszközt”; felhívja a latin-amerikai és finanszírozó intézményeket, hogy támogassák Latin-Amerikában a területi integrációt és az infrastruktúrák összekapcsolását olyan szektorokban, mint például az energia, a víz, a közlekedés, a távközlés és a kutatás;
 80. ismételten kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az említett szervezeteket ösztönözzék a szolidaritási alap létrehozására; felkéri a bécsi csúcstalálkozót, hogy támogassa a projektet és további késedelem nélkül készíttessen megvalósíthatósági tanulmányt e témában;
 81. javasolja a latin-amerikai országoknak, hogy – szükség esetén a transzeurópai hálózatok témájában szerzett európai tapasztalatokra támaszkodva – tervezzék meg az említett infrastruktúrák összekapcsolását és „energiagyűrűk” létrehozását;
 82. megerősíti a az európai fejlesztési együttműködési programok (URB-AL, AL-INVEST, @LIS, ALFA, ALBAN) alapját alkotó decentralizált megközelítés megerősítésére vonatkozó guadalajarai kötelezettségvállalást; sürgeti azt is, hogy a helyi és regionális kormányzatokat ösztönözzék az EUROsociAL kezdeményezésben, azaz a latin-amerikai társadalmi kohéziót célzó regionális programban való részvételre;
 83. javasolja a Bizottságnak, hogy támogassa a latin-amerikai regionális integrációról szóló megállapodásokban szereplő aránytalanságokra és a társadalmi és területi kohézióra irányuló korrekciós mechanizmusok bevezetését, ezzel egyben előmozdítva a korrupció ellen folytatott küzdelmet, valamint a fiskális és adózási fegyelmet;
 84. emlékeztet arra, hogy a párbeszédnek és a társadalmi kohéziós programoknak figyelmet kell fordítaniuk a nemek közötti egyenlőtlenségre, amely nyilvánvalóan jelen van a foglalkoztatási lehetőségek, az oktatásban való részvétel lehetősége, valamint a nők döntéshozatalban való részvétele terén;
 85. kéri a bécsi csúcstalálkozótól az emberkereskedelem, a nők ellen elkövetett gyilkosságok és a nők elleni erőszak elítélését, valamint valamennyi nemzeti és nemzetközi vonatkozó norma előmozdítását és érvényesítését; javasolja a latin-amerikai gyermekek és serdülőkorúak érdekében az UNICEF tevékenységével összhangban egy elsőbbséget élvező, globális cselekvési terv kidolgozását;
 86. javasolja, hogy a partnerek és a különböző bilaterális és multilaterális hitelezők dolgozzák ki az adóssággal kapcsolatos problémák kreatív és nagylelkű megoldását; e tekintetben felhívja a figyelmet az ibér-amerikai csúcstalálkozók keretében vázolt kezdeményezésekre, amelyek célja az adósság szociális és oktatási befektetéseken keresztüli átstrukturálása;
- D) Konkrét és indokolt kötelezettségvállalások a bevándorlás és az emberi kapcsolatok tekintetében*
87. hangsúlyozza a partnerek közötti új migrációs politikák létrehozásának szükségességét, amelyek alapját a hatályos nemzetközi megállapodásokkal összhangban az alapvető jogok és az emberi méltóság tiszteletben tartása, valamint a megkülönböztetés, a

fajgyűlölet és az idegengyűlölet elleni küzdelem nyújtja az érintett országok szuverenitásának megsértése nélkül;

88. úgy ítéli meg, hogy a bevándorlás és az emberi párbeszéd központi helyet foglal el az Unió latin-amerikai partnereivel folytatott kapcsolatában; támogatja egy olyan kiegyensúlyozott, globális és koherens megközelítés kialakítását, amely egyrészt tartalmaz az illegális bevándorlás elleni küzdelemre irányuló politikákat, másrészt az érintett országok együttműködésével kiemeli a legális bevándorlás előnyeit, amelynek eredményeképpen az érintett országok körülményeinek megfelelő jogi együttműködés és párbeszéd alakulhat ki, és amelyet megfelelő költségvetési eszközökkel támogatnak a Brüsszelben 2005. december 15–16-án megtartott Európai Tanács ülésének következtetéseivel összhangban;
89. sajnálja, hogy a Bizottságnak nincsenek konkrét javaslatai a csúcstalálkozóra; javasolja, hogy a „Kiemelt intézkedések válaszul a migráció kihívásaira: A Hampton Court utáni első nyomon követő intézkedések” című 2005. november 30-i bizottsági közlemény (COM(2005)0621) alapján, a bevándorlásból származó lehetőségeknek és kihívásoknak való megfelelésre irányuló Hágai Program hosszú távú folyamatának keretében és a Hampton Court-i nem hivatalos találkozón elhatározottak szerint a Tanács minél gyorsabban fogadjon el Latin-Amerikával kapcsolatban konkrét, elsőbbséget élvező fellépéseket összhangban az említett brüsszeli európai tanácsi ülésen Afrikáról és a Mediterrán-térségről szóló következtetésekkkel;
90. újból megerősíti, hogy az említett fellépéseknek a kétoldalú megállapodások erősítése révén – ideértve az illegális bevándorlás, és az ebből hasznot húzó maffiák ellen folytatott harcot, valamint a kiszolgáltatott csoportokat, különösen a nőket és gyermekeket érintő emberkereskedelem elleni küzdelmet – olyan kérdésekkel is foglalkozniuk kell, mint a bevándorlási hullámok szerveződése, az ilyen hullámok közös kezelése, az ideiglenes bevándorlásra irányuló politikák meghatározása, utazóvízum létrehozása a vállalkozók, egyetemi oktatók, kutatók, diákok, újságírók és a partnerségben résztvevő szakszervezeti tagok részére, a származási ország fejlődése szolgálatába állított bevándorlás (a bevándorlók projektjeinek támogatása a származási országában stb.), integrációs politikák bevezetése a legális bevándorlók számára a befogadó országokban és végül a vállalt fellépések finanszírozása és nyomon követése;
91. javasolja, hogy a partnerek hozzanak megfelelő intézkedéseket a bevándorlók pénzáttalásait jelenleg sújtó túlzott költségek csökkentése érdekében;

o

o o

92. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Unió tagállamai kormányainak és parlamentjeinek, továbbá Latin-Amerika és a Karib-térség valamennyi országának, továbbá a Latin-Amerikai Parlamentnek, a Közép-Amerikai Parlamentnek az Andok Parlamentjének és a Mercosur parlamenti vegyes bizottságának.